

výpravěno

dne 18.6.15 Jt.

PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0461r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 18.6.2015
podpis:

MVCRP013EXYM

V Praze dne 10. června 2015

Č. j.: MV-38877-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala paní E , nar. 9 Užhorod - Ukrajina, trvale bytem státní občanka Ukrajiny, (dále jen „žadatelka“), právně zastoupená m, advokátem se sídlem , (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 19. 1. 2015, č. j. VS-2485/835.3/2-2014, kterým nebylo vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 dne 11. 12. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka je státní občankou Ukrajiny, je svobodná a žije ve společné domácnosti se státním občanem České republiky, s nímž má tři děti, které jsou taktéž státními občany České republiky. Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 31. 8. 2005.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 12. 8. 2014 byla žadatelka v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována o zahájení správního řízení, byla poučena, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Usnesením bylo řízení přerušeno do 15. 10. 2014 a žadatelka byla vyzvána, aby ve stanovené lhůtě předložila doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění

skutečného stavu věci a k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a 8 zákona o státním občanství). Žadatelka doložila požadované doklady dne 8. 10. 2014, včetně plné moci ze dne 7. 10. 2014, kterou zplnomocnila ke svému zastupování pana I

nar. , bytem (dále jen „zástupce“).

Poté Ministerstvo vnitra informovalo žadatelku dopisem ze dne 30. 12. 2014, že má právo nahlížet do spisu a seznámit se s podklady rozhodnutí, a k tomu jí stanovilo lhůtu do 20. 1. 2015. Žadatelka i její zástupce uvedený dopis převzali dne 9. 1. 2015; uvedené možnosti využila žadatelka prostřednictvím svého zástupce dne 14. 1. 2015. Zástupce žadatelky do spisu založil vyjádření žadatelky k opožděné platbě pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období 1/2012, přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2013 a smlouvu o úplatném převodu vlastnictví jednotek ze dne 21. 12. 2012.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), a d) zákona o státním občanství, tj. má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Úřadem městské části Praha 4 dne 11. 12. 2013 prokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), se pozbytí dosavadního státního občanství od 1. 1. 2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Pokud jde o splnění podmínky stanovené § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, žadatelka, která je od 1. 1. 2012 vedena jako samoplátkyně pojistného na veřejné zdravotní pojištění, uhradila podle předloženého vyúčtování pojistné na veřejné zdravotní pojištění za období 1/2012 ve výši 1080 Kč se zpožděním 27 dní. Žadatelka k tomuto pochybení uvedla, že vznikl problém při nastavení trvalého příkazu k úhradě na internetovém bankovníctví a další platby již hradila včas. Vzhledem k tomu, že se jedná o bagatelní nedoplatek, přiklonilo

se Ministerstvo vnitra k tomu, že žadatelka své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění plní, a považuje podmínku § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství za splněnou.

Přestože žadatelka formálně splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené zákonem o státním občanství, Ministerstvo vnitra v rámci správního uvážení zvážilo zájem žadatelky na udělení státního občanství České republiky v souvislosti s veřejným zájmem a konstatovalo, že pokud zde zůstává pochybnost o tom, že oba výše uvedené zájmy jsou v souladu, dává Ministerstvo vnitra přednost veřejnému zájmu.

Ministerstvo vnitra proto svým rozhodnutím ze dne 19. 1. 2015, č. j. VS-2485/835.3/2-2014, rozhodlo žadatelce státní občanství České republiky neudělit. Rozhodnutí bylo zástupci žadatelky doručeno dne 23. 1. 2015.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 1. 2015, č. j. VS-2485/835.3/2-2014, podala žadatelka dne 28. 1. 2015 prostřednictvím svého právního zástupce včasný rozklad.

V rozkladu žadatelka prostřednictvím právního zástupce uvádí, že odůvodnění rozhodnutí nesplňuje náležitosti stanovené § 68 odst. 3 správního řádu; neboť v něm nejsou uvedeny důvody negativního rozhodnutí ani veškeré podklady pro jeho vydání, ani zde nejsou uvedeny veškeré úvahy, jimiž se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Rozhodnutí tak neobsahuje řádné a srozumitelné zdůvodnění, jak k němu správní orgán dospěl. Zásadní nedostatky spatřuje právní zástupce žadatelky na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, kde podle něho správní orgán hovoří o správní úvaze při rozhodování o žádosti o udělení státního občanství s ohledem na veřejný zájem státu toliko paušálně a obecně. Správní orgán opomenul podle něho uvést veškeré relevantní důvody, které jej k rozhodnutí vedly. Taková situace může podle právního zástupce žadatelky vzbuzovat domněnku o svévolnosti rozhodnutí, neboť neuvede-li správní orgán veškeré relevantní důvody, které jej k rozhodnutí vedly, není možné je následně přezkoumat a tato situace staví žadatelku do právní nejistoty.

Rozklad dále obsahuje popis rodinné situace žadatelky. Důvodný zájem žadatelky na udělení státního občanství České republiky je odůvodněn tím, že status držitelky povolení k trvalému pobytu není v žádném případě rovnocenný státnímu občanství České republiky, které mají ostatní členové její rodiny, zejména její děti. Žadatelka je v České republice plně integrována, dodržuje zákony České republiky a žije způsobem v tomto státu obvyklým. Podle právního zástupce žadatelky je proto udělení státního občanství žadatelce i v zájmu České republiky.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Přestože žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) i e) zákona o státním občanství, ministr vnitra se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně.

Ministerstvo vnitra při posuzování jednotlivých žádostí o udělení státního občanství České republiky zkoumá nejen splnění zákonem stanovených podmínek, ale i další skutečnosti, které jsou podstatné pro posouzení integrace žadatelky v České republice, jako jsou vazby rodinné, pracovní, sociální a další. S tímto postupem Ministerstva vnitra souhlasí i české správní soudy, které vyslovují právní názor, že Ministerstvo vnitra je nejen oprávněno, ale i povinno zkoumat okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví, přičemž nemá jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených § 7 zákona o státním občanství, ale i o zhodnocení dalších skutečností významných z hlediska žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Ministr vnitra souhlasí s námitkou žadatelky, že status trvalého pobytu na území České republiky není statusem rovnocenným státnímu občanství České republiky, avšak zároveň konstatuje, že z pohledu mezinárodního práva naprosto dostatečným způsobem zajišťuje adekvátní podmínky pro život cizího státního občana na území jiného státu a že na udělení státního občanství nelze pohlížet jako na nárokový krok, ke kterému musí nevyhnutelně dojít po uplynutí jisté doby trvalého pobytu cizince v zemi. Žadatelka vlastní na území České republiky byt, měla zde stálé zaměstnání, v letech 2006 až 2011 jí byly vypláceny dávky státní sociální podpory (rodičovský příspěvek, porodné na tři děti), z dosavadního průběhu pobytu žadatelky na území České republiky tedy rozhodně nelze dovozovat, že by byla na svých právech jakkoli krácena. Česká republika je členem Evropské unie a pro začlenění cizinců do společnosti vytváří příznivé podmínky. Svědčí o tom i skutečnost, že na území České republiky žijí i pracují desetitisíce cizinců z třetích zemí bez jakýchkoli problémů.

Je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, a to dokonce i za předpokladu, že žadatelka splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství, tak jak jsou stanoveny v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Na podporu tohoto stanoviska lze uvést usnesení Ústavního soudu č. j. IV. ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000, v němž se uvádí, že *v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak*

neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmlouvou o státním občanství. Ve svém usnesení ze dne 17. 5. 2007, č. j. II. ÚS 624/06 pak Ústavní soud přímo konstatoval, že není základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí a že zákon o nabývání a pozbývání českého státního občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat. Pokud jde o podmínky pro udělení státního občanství stanovené v zákonu o státním občanství, jde podle Ústavního soudu o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.

Také podle mezinárodního práva je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. V rámci správního rozhodování je každá žádost o udělení státního občanství posuzována individuálně a z více hledisek, při respektování soukromého zájmu žadatelů i veřejného zájmu státu. Pokud zde zůstává pochybnost o tom, zda jsou oba výše uvedené zájmy v souladu, žádosti o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje, a to ani za předpokladu, že žadatelka podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky v době rozhodování o žádosti formálně splňuje.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

